

تداوم تب و تاب "عاشورا" تا قیام امام عصر (عج)

<?xml encoding="UTF-8?">

عاشورا مکتب قیام در برابر ظلم است و مهدی (عج) آموزگار و تحقق‌بخش نهایی این قیام؛ شور حسینی، جوهر انتظار و آمادگی برای دولت عدل مهدوی است که ظلم را ریشه‌کن خواهد کرد.

برای تبیین تداوم تب و تاب عاشورا تا قیام امام عصر (عج) از منظر قرآنی و روایی، می‌توانیم به چند محور اصلی و مرتبط با آیات و مفاهیم قرآنی اشاره کنیم:

1. مفهوم خونخواهی و قصاص الهی (انتقام از ستمکاران):

عاشورا نماد اوج ستم و مظلومیت است و قیام امام زمان (عج) نقطه اوج عدالت و انتقام الهی از ستمکاران تاریخ. این مفهوم در قرآن کریم ریشه‌های عمیقی دارد:

(حق قصاص و خونخواهی):

"وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيَّهِ سُلْطَانًا فَلَا يُسْرِفُ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا" (1)

(و هر کس مظلوم کشته شود، ما برای ولی او سلطه و حقی (برای قصاص) قرار دادیم؛ پس او در کشتن اسراف نکند، زیرا او مورد یاری است).

این آیه، حق قصاص و خونخواهی برای ولی دم مظلوم را بیان می‌کند. در روایات و تفاسیر شیعه، حضرت مهدی (عج) "ولی دم" اصلی امام حسین (ع) معرفی شده‌اند و قیام ایشان، تجلی "منصورا" (یاری‌شده) بودن ایشان و برپایی قصاص الهی برای خون ناحق ریخته شده در کربلاست. تب و تاب عاشورا در واقع همان عطش برای قصاص و برپایی عدل است.

(یاری مظلوم و مبارزه با ستم):

"الَّذِينَ إِن مَّكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ" (2)
(همان کسانی که اگر در زمین به آنان توانایی دهیم، نماز را برپا می‌دارند و زکات می‌دهند و امر به معروف و نهی از منکر می‌کنند؛ و سرانجام همه امور از آن خداست).

این آیه به ویژگی‌های حکومت صالح و عدالت‌گستر اشاره دارد. قیام امام زمان (عج) مصداق اعلای این آیه است و هدف آن اقامه قسط و عدل و محو منکر است. عاشورا خود، بزرگترین امر به معروف و نهی از منکر بود و تب و تاب آن، ادامه این روحیه در انتظار حکومت مهدوی است.

2. وعده پیروزی حق بر باطل و وراثت صالحان:

عاشورا نقطه تاریک پیروزی ظاهری باطل بود، اما وعده‌های قرآنی بر حتمی بودن پیروزی نهایی حق بر باطل و

استقرار حکومت صالحان تأکید دارد. قیام امام عصر (عج) تحقق این وعده‌هاست.

(وراثت زمین توسط صالحان):

"وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ" (3)

(و همانا در زبور، پس از ذکر (تورات)، نوشتیم که زمین را بندگان صالح من به ارث خواهند برد.)

این آیه صراحتاً وعده می‌دهد که زمین در نهایت به صالحان می‌رسد. امام زمان (عج) و یارانشان مصداق بارز این "عبادی الصالحون" هستند. تب و تاب عاشورا، در واقع، انتظار برای تحقق این وعده الهی و رسیدن زمین به دست شایستگان است که به معنای پایان ستم و جور و برپایی عدل جهانی است.

(وعده استخلاف و تمکین دین):

"وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ" (4)

(خداوند به کسانی از شما که ایمان آورده و کارهای شایسته انجام داده‌اند، وعده داده است که قطعاً آنان را در زمین جانشین (و حاکم) خواهد ساخت، همانگونه که پیشینیان آنان را جانشین کرد؛ و دینی را که برایشان پسندیده است، استوار و پابرجا خواهد ساخت؛ و ترسشان را به امنیت تبدیل خواهد کرد؛ مرا می‌پرستند و چیزی را شریک من قرار نمی‌دهند. و هر کس پس از این (وعده) کفر ورزد، پس آنان فاسقند.)

این آیه وعده برقراری حکومت صالحان و استقرار دین الهی در زمین را می‌دهد. قیام امام زمان (عج) تجلی این وعده بزرگ است که دین خدا را بر همه ادیان غالب می‌کند و امنیت و توحید را حاکم می‌سازد. تب و تاب عاشورا، سوخت و انرژی این انتظار است.

3. مفهوم امامت و هدایت الهی (ادامه راه انبیا و اولیا):

اهل بیت (ع) ادامه دهنده راه انبیا و امامان معصوم (ع) هستند. قیام امام زمان (عج) نیز ادامه همین مسیر هدایت است که در عاشورا به اوج فداکاری رسید.

(ستمگری در زمین):

"إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضَعِفُ طَائِفَةً مِنْهُمْ يُذَبِّحُ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ" (5)

(همانا فرعون در زمین برتری جست و اهل آن را به گروه‌هایی تقسیم کرد؛ گروهی از آنان را به استضعاف کشید، پسرانشان را می‌کشت و زنانشان را زنده نگه می‌داشت؛ او از مفسدان بود.)

این آیه و آیات بعد از آن درباره ستمگران و یاری مظلومان است. عاشورا تجلی ظلم یزید و یزیدیان بود و قیام امام زمان (عج) پایان‌دهنده سلسله فرعون‌ها و مفسدین زمین است. تب و تاب عاشورا، بیدارکننده روحیه مبارزه با ظلم و انتظار برای عدالت جهانی است.

پس تداوم تب و تاب عاشورا تا قیام امام عصر(عج) ریشه‌ای عمیق در مفاهیم قرآنی دارد:

عاشورا: نماد مظلومیت و ستمی است که ولّی دم اصلی آن (امام زمان) برای قصاص و برپایی عدالت می‌آید.

قیام امام زمان (عج): تحقق وعده‌های قرآنی برای پیروزی نهایی حق، استقرار حکومت صالحان، وراثت زمین توسط عبادالله الصالحون، و پایان دادن به ظلم و فساد در جهان است.

بنابراین، تب و تاب عاشورا نه تنها یک سوگواری صرف نیست، بلکه موتور محرکه و شور آفرینی است که شیعیان را در مسیر انتظار فرج و آماده‌سازی برای برپایی عدالت مهدوی ثابت قدم نگاه می‌دارد. این تب و تاب، امید به تحقق وعده‌های الهی و آرمان‌های بلند توحید و عدل را زنده نگه می‌دارد